

פרוטוקול מס' 198

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
יום ד', ז' בניסן תשל"ו-7.4.76, שעה 13.00

נכחו:

חברי הוועדה: ח. גרוסמן - היו"ר

י. בארי
מ. גז
ל. דיציאן
א. ורדיגד
ה. זיידל
ב.צ. קשח
פ. שינמן
ח. שמעוני

מוזמנים: מ. לויין - היועץ המשפטי של המוסד לביטוח

לאומי
מ. כהן - המוסד לביטוח לאומי
א. גרבר - משרד הסעד
מ. הנדלסמן - משרד הבריאות
ד. נוראל - משרד הבריאות
א. טוקטלי - משרד האוצר

מזכירת הוועדה: ש. כרם

רשמה: צ. ספרן

סדר היום: חוק ביטוח בריאות, חשל"ג-1973, סעיף 58.

- 1470 -

(נתקבל ביום 12.4.76)

היו"ר ח. גרוסמן: אני פותח את הישיבה.

חוק ביטוח בריאות; תשל"ג-1973

סעיף 58:

השרים המוזכרים בסעיף, בהתייעצות עם שר האוצר, ושאים לקבוע בחקנות לאיזה סוג ינכו את הביטוח מן ההטבה או החמיכה ולאיזה סוג של מקבלי הטבה או חמיכה ישלם את הביטוח מי שנוחן את החמיכה או ההטבה. הזמנו את נציגי משרד הסעד כדי להבהיר איך זה נעשה בעבר ואיך זה ייעשה בעתיד.

ה. זיידל:

במסגרת החיקונים שהכנסנו לסעיף זה דובר על כך שקביעת החקנות העשה בהתייעצות עם ועדת

השירותים.

היו"ר ח. גרוסמן:

נכון, הוחלט על החקנת החקנות לענין סעיף זה באישור ועדת השירותים.

מ. לוי:

ובהתייעצות עם שר הסעד.

היו"ר ח. גרוסמן:

נכון, מכיוון שמדובר על נחמכי סעד.

א. גרבר:

עד דצמבר 1975 - מאז חלו שינויים - היה נהוג שמשרד הסעד נוהן ביטוח רפואי אמבולטורי לסוגי מבוטחים: מקבלי חמיכות סעד, חמיכה מלאה או חמיכה חלקית; מקבלי קיצבת זיקנה מיוחדת - קז"מ; מקבלי גימלאות זיקנה ושארים - גמזו"ש - מן הביטוח הלאומי. מספר מקבלי חמיכות סעד שבוטחו בביטוח רפואי אמבולטורי הגיע בדצמבר 1975 ל-17,494 יחידות.

היו"ר ח. גרוסמן:

מי שילם?

א. גרבר:

משרד הסעד באמצעות הרשויות המקומיות.

מספר מקבלי קיצבת זיקנה מיוחדת שבוטחו בביטוח רפואי אמבולטורי בדצמבר 1975 הגיע ל-14,581. לאלה אפשר לצרף גם את הסוג השני של מקבלי גימלאות זיקנה ושארים מן הביטוח הלאומי שמספרם באותו זמן הגיע ל-8,634. כלומר, מקבלי קיצבאות זיקנה מן הביטוח הלאומי המבוטחים בביטוח רפואי במשרד הסעד מגיע לכ-23,000. נוסף לכך יש עוד אוכלוסיות יותר קטנות של נכים, חולי נפש מפגרים שאינם סמוכים על שולחן הוריהם, שמספרם הגיע בדצמבר 1975 ל-1,000.

היו"ר ח. גרוסמן:

האם גם הם קיבלו רק ביטוח אמבולטורי?

א. גרבר:

כן, באמצעות החקציב שהועמד לסעיף זה.

סך הכל קיבלו בדצמבר 1975 44,030 ביטוח

אמבולטורי ממשרד הסעד.

ה. זיידל:

האם מדובר כאן על אוכלוסיה שאיננה מבוטחת בקופת-חולים?

א. גרבר:

מדובר על אוכלוסיה שבוטחה בקופת-חולים בביטוח אמבולטורי.

ב.צ. קשת:

כמה עלה הביטוח?

א. גרבר:

לקופת-חולים שולמו 30 לירות עבור יחידה מבוטחת.

ב.צ. קשת:

ולא חשוב אם באותה יחידה 4 נפשות או פחות?

- א. גרבר: לא חשוב.
- ל. דיציאן: התקציב השנתי היה יותר מ-10 מליון לירות. האיש יכול היה לבחור לו את קופת-החולים?
א. גרבר: האיש יכול היה לבחור באיזו קופה הוא רוצה להיות מבוטח.
- נוסף לכך היה הסדר של שמירת זכויות. למשל, משפחה, שאינה משפחה שכירים, שמצבה הכלכלי הדודר, שילמנו לקופה בה היחה מבוטחת עבור שמירת זכויות.
- היו"ר ח. גרוסמן: אני מבינה שבדצמבר 1975 היו מבוטחות בביטוח אמבולטורי כ-44,000 יחידות. בכמה נפשות מדובר?
א. גרבר: בכ-130,000.
- באמצעות אוחה מערכת מיכון של משרד הסעד שנחנה ביטוח אמבולטורי, נחננו שירותים גם לרשויות מקומיות שוצו לבטח חלק מן החושבים שלהן. שירות כזה ניתן ל-3,300 יחידות שלא היו נחמכי סעד אלא חושבים שוצו להיכנס להסדר זה של חשלום 30 לירות. כנואה שאותם אנשים שילמו 30 לירות אלה לרשות המקומית ואנחנו סיפקנו את השירות של הביטוח.
- ה. זיידל: זו נקודה חשובה שיש להבהיר אותה. האם היה זה הסדר וולונטרי לפיו רשות מקומית היחה יכולה לפנות אליכם ולבקש ביטוח אדם תמורת 30 לירות?
א. גרבר: כן, אבל זה לא חייב את תקציב משרד הסעד אלא היה על חשבון אותו אדם.
- ה. זיידל: ולמרות שהביטוח עולה 70 לירות ביטחחם ב-30 לירות?
א. גרבר: כן.
- נוסף לכך בטחו גם יחידות של מקבלי הטבה סוציאלית מן הביטוח הלאומי בצורה הבאה: כאשר אדם מקבל הטבה סוציאלית בביטוח הלאומי הוא נשאל באם הוא מבוטח בביטוח רפואי. אם אינו מבוטח, גובים ממנו 5 לירות על מנח לבטח אותו בביטוח רפואי אמבולטורי. מתוך ידיעה בלתי מדוייקת נדמה לי שיש 23,000 מקבלי הטבה סוציאלית שהסכימו שינכו מהם 5 לירות אלה.
- ב.צ. קשת: מי שילם את ההפרש?
ל. דיציאן: הביטוח הלאומי.
- א. גרבר: בסך הכל ביטחנו דרך המיכון שלנו מן הסוג הזה 6,887 יחידות. זאת אומרת, גבו 5 לירות מ-23,000 יחידות, אבל למעשה בוצע הביטוח רק ל-6,800 יחידות.
- ל. דיציאן: מה קרה על יחר 17,000?
א. גרבר: משהו קרה באמצע. כל 23,000 היחידות הסכימו שיגבו מהן 5 לירות, אבל עד היום הזה לא הגיענו להפעלת הביטוח הזה דרך המיכון שלנו.
- ב.צ. קשת: ומה קרה על 5 הלירות שגבו מהם?
א. גרבר: משרד הסעד אינו יודע מה קרה.

מדובר בסכום כסף לא קטן: כל חודש, משך כ-10 חודשים, הורידו מ-17,000 איש 5 לירות.

ב.צ. קשת:

א. גרבר:
סך הכל בוטחו בדצמבר 1975 בביטוח רפואי אמבולטורי 51,000 יחידות. מאוחז זמן הושג הסכם, בעיקר עם קופת-החולים של ההסתדרות, על ביטוח מלא. כלומר, לא רק ביטוח אישפוז אלא ביטוח הכולל את כל השירותים שחבר קופה יכול לקבל.

חמורת איזה סכום?

ה. זיידל:

חמורה 85 לירות לקופת-החולים.

א. גרבר:

היות ורוב המבוטחים האלה הם בקופת-החולים הכללית, הרי ברגע שגמרנו את ההסכם עם קופת-חולים זו והוא מבוצע, יכולות יתר הקופות להצטרף לפי אותם תנאי הסכם.

כמה אנשים בוטחו לפי 85 לירות ליחידה ומי משלם את הסכום הזה?

ל. דיציאן:

א. גרבר:
בפברואר 1976 בוטחו בביטוח מלא 46,499 יחידות שאנחנו שילמנו עבורם אותן 85 לירות כאשר 10,000 מהם אינם מחייבים את חקציב משרד הסעד משום שהם או אנשים שבוטחו על ידי הרשויות המקומיות או מקבלי הטבה סוציאלית שהסכום עבורם שולם על ידי הביטוח הלאומי ובוצע באמצעותנו.

ב.צ. קשת:
אינני מבין מה קורה על מקבלי הטבה הסוציאלית: 23,000 מסכימים שיוורידו מהם 5 לירות עבור ביטוח. עבור 6,000 מהם הביטוח בוצע; 17,000 מהם נעלמו. כלומר מדובר בסכום של 850 אלף לירות שגובים מהם במשך 10 חודשים. לוקחים מאנשים כסף ולא נותנים להם את מה שרצו לקבל חמורת אותו כסף. אני מבקש שמישהו יבדוק כזו זה ייתכן, כיצד לא עמד על כך שום גורם, ועלינו לקבל חשובה.

אוחי מעניין מה יהיה מתו לפי חוק זה. איזה סוג ישחורו מחשלומו הביטוח - בהתאם לקביעת שר הבריאות, העבודה, האוצר, חוק החייצות עם שר הסעד ואישור ועדת השירותים - ועל איזה יטילו את החשלומו?

כשיהיה החוק, האם כל ההגבלות תוסרנה?

מ. גז:

כבר עכשיו, שלא לפי חוק זה, יש הסכם על ביטול כל ההגבלות.

ה. זיידל:

האם ההסכם על הביטוח המלא פועל ללא כל ההגבלות?

ל. דיציאן:

מי שילם את 85 הלירות? האם סכום זה הורד מחמיכת הסעד או שזו הייתה הוצאה נוספת של משרד הסעד?

מתוך 46,000 יחידות המבוטחות בביטוח מלא כמה מבוטחות בקופת-חולים הכללית וכמה בקופות חולים אחרות?

ה. זיידל:
מ-1.4 יעלה יום אישפוז 350 לירות. כלומר, משרד הסעד יצטרך לשלם 350 לירות במקום 85 לירות עבור יום אישפוז. האם משרד הסעד יוכל לעמוד בכך והאם החקציב להגדלת החשלומו מובטח?

אשר לשאלתו של חבר-הכנסת קשת על 5 הלירות שגובים ממקבלי הטבה סוציאלית: שאלה זו צריכה להיות מופנית לביטוח הלאומי. אני מניח שאנשים אינם באים, כי אינם יודעים על זכות זו ואינם מממשים אותה.

מ. כהן:
גרבר הזכיר שמ-23,000 מקבלי הטבה סוציאלית גובים 5 לירות עבור ביטוח אמבולטורי, כאשר רק כ-6,000 מתוכם מקבלים את הביטוח באמצעות משרד הסעד ונשאלה השאלה מה לגבי שאר 17,000 מקבלי ההטבה הסוציאלית. ובכן, אותם 5,000 היו בעבר נתמכי סעד וגם קודם ביטח אותם משרד הסעד ולכן מעביר הביטוח הלאומי את הסכומים הללו למשרד הסעד ומשרד הסעד מבטח אותם. את שאר 17,000 מקבלי ההטבה הסוציאלית מבטח הביטוח הלאומי עצמו בקופות-החולים לפי אותו הסדר בדיוק. כיום קיים הביטוח המלא רק לנתמכי הסעד ומחיימים עכשיו דיונים בוועדת העבודה במגמה לבטח גם את כל מקבלי ההטבה הסוציאלית ביטוח מלא.

הביטוח הלאומי אינו מנכה מבלי שהוא שואל את האיש ורק אם איננו מבוטח נותנים לו אפשרות לבחור את קופת-החולים שבה הוא רוצה להיות מבוטח ומבטחים אותו.

א. טוקטלי:
האמח היא שבשנה הבאה מחיר האישפוז גבוה יותר - הוא עלה מ-270 לירות בשנה החולפת ל-350 לירות - ולכן גם החמיכה לקופות-החולים חצטרך להיות גדולה יותר. דבר זה נעשה לא במסגרת משרד הסעד אלא באמצעות חקציב משרד הבריאות לחמיכות בקופות-החולים.

ה. זיידל: חקציב זה בוטל.

א. טוקטלי:
בשנה החולפת, שנגמרה זה עתה, הוקצב לנושא זה סכום מסויים, אבל לגבי השנה הבאה אין כרגע שום דבר. מכיוון שההוצאות גדלו, הצטרך העניין למצוא ביטוח בצורה כלשהי.

היו"ר ח. גרוסמן:
חבר-הכנסת זיידל מסתמך על הנסיון של השנה החולפת, אבל מה שקרה השנה אינו חייב להיות כאשר החוק יכנס לחוקפו.

א. טוקטלי:
למעשה ההוצאה משמעותה טיפול באותה אוכלוסיה שקיבלה. הוצאה זו היחה קיימת בחקציב הממשלה, לא בצורה של חמיכה או טיפול באותו חולה נזקק מראש, אלא בדיעבד, כאשר לאחר שהחולה הולך לבית-החולים ומבקש את חסדיו היחה ההוצאה נופלת בסופו של דבר על משרד הבריאות. כלומר, אנתנו רוצים להבטיח בחוק שלא תהיה תוויה על אדם של נזקק לשירותי בריאות, אלא שיהיה חייב להיות מבוטח בלי קשר לצד ההוצאה שצריכה להיות קיימת מראש. ברגע שאדם יהיה מבוטח, כל ההוצאה לא תחול עליו.

היו"ר ח. גרוסמן:
אנחנו רוצים לקבל חשובה לשאלה שנשאלה: איך יחלקו את נתמכי הסעד ומקבלי ההטבה הסוציאלית לשתי קטיגוריות - אלה שיורידו להם מן ההטבה או הקיצבה, או אלה שהסעד ישלם עבורם בנוסף?

א. גרבר:
למעשה אין כוונה לקבוע סוגים שונים של אנשים. ההצעה היא - וזו הצעה שאינה מגובשת עדיין בצורה ממוסדת - לאפשר לאדם להמשיך לבטח את עצמו בשמירת זכויות למשל. כלומר, שימשיך להיות חופשי לגשח לקופת-חולים, לשלם ולקבל את השירותים. לסוג כזה של אוכלוסיה אצטרך להגדיל את התמיכה הבסיסית, כי אחרת יצטרך לשלם סכום זה מן התמיכה בעוד שהתמיכה לא נועדה לתשלום עבור ביטוח בריאות. אנחנו נדאג שאדם יבטח את עצמו, ולא - נוכל לגבות ממנו חלק כהשחחפות ונשלם ישירות לקופת-חולים. כאמור, אין פה כוונה ליצור אוכלוסיות שונות של מקבלי אותו סוג עזרה.

היו"ר ח. גרוסמן: זה דבר חשוב מאד.

א. גרבר:
בהחאם להסרת ההגבלות, לפי ההסכם שהיה למשרד הבריאות עם קופת-החולים, יוסרו המגבלות גם לגבי אוכלוסיה זו ברגע שמשלמים את הסכומים הללו.

א. גרבר:

לא הכנחי את הנתונים ביחס לשאלה כמה מן המבוטחים הם חברי קופת-חולים הכללית וכמה מבוטחים בקופות אחרות. אוכל להמציא את הנתונים במדויק.

פ. שינמן:

לא נראה לי שכוונת הסעיף היא כפי שזכרתי כאן, שמי שירצה יבטח את עצמו ואז יגדילו את חמיכתו ומי שלא יבטח את עצמו ינכו לו מן החמיכה. אם זו כוונת הסעיף היה צריך לכתוב: לפי רצונו של האדם.

היו"ר ח. גרוסמן:

כמו שהכנסנו בסעיף 59.

פ. שינמן:

כאן הכוונה שיהיו שני סוגים: סוג אחד שיפכו לו מן הסכום שהוא מקבל עבור הביטוח, ופירוש הדבר שיקבל פחות ממה שקיבל; סוג שני, שיוסיפו לו על מה שהוא מקבל את הסכום שעליו לשלם לביטוח בריאות ופירוש הדבר שיקבל מה שקיבל קודם.

ל. דיציאן:

סעיף 58 מדבר באופן מפורש על שני סוגים, שעבור אחד מהם משרד הסעד משלם. לפי חוק ביטוח בריאות אין שום הגבלות, אין ביטוח, אין שמירת זכויות. לכן אינני מבין את ההסבר.

י. בארי:

גם לי נראה שלפי סעיף זה יהיו כאלה שינכו להם ויהיה כאלה שלא ינכו להם אלא יוסיפו להם.

א. גרבר:

יכול להיות שנוסח הסעיף אינו בהתאם למה שהסברתי וצריך לחקק את הנוסח, אבל הכוונה קיימת.

ב.צ. קשת:

הכוונה של מי?

א. גרבר:

של משרד הסעד. אני יכול גם להעיד מסוימה הסטורית, שהרבנו את הביטוח האמבולטורי ולא היו בו סוגים שונים של אוכלוסיות. הכוונה לעשות זאת גם פה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אבקש מן היועצים המשפטיים לנסח את הסעיף בהתאם לכוונה.

ל. דיציאן:

זה שינוי מהותי.

מ. כהן:

מר וולף דיבר על קבוצה מסוימת אחרת: לא אותה קבוצה של נחמכי סעד המקבלת מתקציב משרד הסעד, אלא אותה קבוצה שמקבלת חמיכה מקרנות אחרות מחוץ-לארץ. אם נשנה את הנוסח זה אמנם יחאים ללשכת הסעד, אבל זה לא יחאים לקבוצה השניה. הייתי מציע איפוא שנברר זאת שוב.

היו"ר ח. גרוסמן:

אנחנו מוכרחים להחשב במקורות מימון מחוץ-לארץ. אנחנו יודעים שלא חוק אחד מקבל

פנים מעוותות בגלל עובדה זו.

א. גרבר:

מזכירים כאן מצב שהיה קיים לפני שנים כאשר חלק מהנחמכים מומן על ידי מקורות חוץ. כרגע כל נחמכי הסעד ממומנים מחקציב שמאשר על ידי הכנסת. מימון ממקורות חוץ קיים לגבי סידור ילדים במוסדות, אבל לא לגבי נחמכי סעד.

א. ורדיגר:

מר וולף אמר במפורש שיש מימון ממקורות חוץ. העלינו שאלות והוא עמד על כך ואמר שאלה הם דברים שאם אפשר לדבר עליהם הרבה.

ה. זיידל:
בישיבות הקודמות סיכמנו שנשמע נציג מוסמך של משרד האוצר בנושא זה. הצעה זו בעינה עומדת. ייתכן שמשרד הסעד אינו מעורב בנושא שמשרד האוצר עוסק בו.

היו"ר ח. גרוסמן: האם נציג משרד האוצר יכול לענות על כך?

א. טוקטלי: אינני יכול לענות על זה עכשיו.

היו"ר ח. גרוסמן: אנחנו מבקשים, אם כן, לברר סוגיה זו. אם יחברו שאין בעיה של מימון מקוויץ חוץ,

נבקש לשנות את נוסח הסעיף.

מ. לוי: בסעיף 58 מדובר למעשה על שתי קטיגוריות:

נחמכי סעד ומקבלי הטבות סעד ומדובר אחד כך על מי שמשלם את הטבת הסעד. למי כאן הכוונה? האם אין לכלול זאת באותם הדברים שאליהם התייחס עורך-דין וולף?

א. גרבר: זו למעשה אותה שאלה שנשאלה קודם. אני חוזר ואומר שגם לגבי השנה וגם בשנה הקודמת לא קיימת בעיה כזאת לגבי חמיכות סעד, לכן אין סיבה לעשות שתי קבוצות, הדבר יכול רק להכניס ערפול שאינו רצוי לא למשרד הסעד ולא לשום גורם אחר.

מ. לוי: מי הם מקבלי הטבות סעד?

א. גרבר: אין שום קטיגוריה נוספת לנחמכי הסעד.

היו"ר ח. גרוסמן: יש כאלה שמקבלים חמיכת סעד, אבל יש כאלה שאינם מקבלים חמיכת סעד, אלא מקבלים הטבה

כמו השחתפות בשכר דירה.

ה. זיידל: יש 82,000 שכירים שמקבלים תוספת עזרה.

א. גרבר: למשרד הסעד יש השחתפות בהוצאות של נזקקי סעד שאינן בבחינת חמיכות סעד, אבל כשמדובר

בביטוח זה הכוונה היא למבוטחים שהם נחמכי סעד בלבד.

ל. דיציאן: באותו רגע שיש רק סוג אחד שמקבל את ביטוח

הבריאות באמצעות משרד הסעד ואין כאן

קטיגוריות לא נחוצות תקנות, לא נחוצים ארבעה שלדים לא-תחוקאי שור של ועדת השירותים, אלא יש לכתוב שמי שמקבל חמיכת סעד מנכים לו, או לא מנכים, עבור ביטוח בריאות.

ה. זיידל: קיבלנו ממזכיר איגוד העובדים הסוציאליים

מסמך שדן בחלוקה בין מקבלי סעד ונחמכי

סעד ובו מופיע המספר של 82,000 שכירים המקבלים הטבות סעד בצורות

שונות. ייתכן שבסופו של דבר נציע שיהיה כלול כאן כל מי שמקבל משהו

מן הסעד, אבל לפני כן יש לברר אם אמנם יש סוגים שונים. אני חושב

שאם מר גרבר יבדוק את העניין, יגיע למסקנה שאנשים מקבלים כסף שבא

דרך הסוכנות היהודית. זה לא היה לפני שנים, זה היה לפני שנה. לגבי

הביטוח הלאומי זה ברור. מקבלי קיצבת זיקנה מיוחדת הם חלק שמקבל

מן הביטוח הלאומי ואם אחת מכניס אותם לקטיגוריה כאן, יש לך כבר

סוג מסויים של אנשים שמקבלים כספים מן הסוכנות היהודית. מר וולף

הסביר שמוכרחים לנסח כך את הסעיפים האלה, על מנת שהדבר לא יפוע

לקבלת כספים מחוץ לארץ. צריך לשמוע הודעה מוסמכת ממשרד האוצר.

אם משרד האוצר לא עומד על כך, אנחנו בוודאי לא נעמוד על כך.

ח. שמעוני: בין מקבלי הסעד יש שלוש קטיגוריות: מקבלי

חמיכה כלכלית קבועה; מקבלי עזרה חומרית;

מקבלי עזרה אחרת. כאשר מדובר על נחמכי סעד הכוונה לשלוש הקטיגוריות

גם יחד. אין ספק שנחמכי הסעד, אלה שמקבלים חמיכה חודשית כלכלית

קבועה הם 24,000 במחכונת חודשית ו-33,000 במחכונת שנחית. לעומת זאת

יש כ-80,000 שמקבלים את יחד העזרה. אני מבין שעזרה ופואית מובטחת

ח. שמעוני:

רק לקבוצה זו שמקבלת עזרה חומרית קבועה מדי חודש בחודש.

א. גרבר: נכון.

מ. לויין: אם זה נכון, הנוסח אינו עונה על כך. צריך להגדיר מהו הסוג הראשון ומהו הסוג השני.

גם לגבי הסוג השני צריך לקבוע נורמות איך לשלם אח דמי הביטוח. אם כך המצב, אי אפשר להגיד שכולם נמנים עם סוג הומוגני.

ח. שמעוני: החוק מביא בחשבון שגם קבלן צה השניה תקבל.

ב.צ. קשת: יש לי הרגשה ש"נחמכי סעד" זה כולל את מי שנחמך ב-100%, ב-50%, ב-5%. זאת אומרת, אם צודק נציג משרד הסעד - ויש לי הרגשה שהוא צודק - היה צנין מקבלי הטבות הסעד ענין מיוחד במינו בשביל כספים שבאו מחוץ-לארץ ויש צורך לבדוק אם זה עדיין אקטואלי או לא. אם זה לא אקטואלי אני מצטרף לדעתו של נציג משרד הסעד.

היו"ר ח. גרוסמן: כאשר אנחנו מדברים באופן כללי מובן שכל מי שמקבל הטבה מן הסעד הוא נתמך סעד, אבל לפי המינוח המקובל במשרד ידוע שיש מי שמקבל חמיכת סעד מלאה, יש מי שמקבל חמיכת סעד חלקית ויש מי שמקבל הטבת סעד, כלומר - חשלום בעד שירותים או עזרה אחרת. אי אפשר לומר שצריך להתעלם מזה במה שקשור לביטוח בריאות. יכול להיות שהתקנות יהיו כאלה, שמי שמקבל חמיכת סעד ישלמו בעדו, ואילו מי שמקבל רק הטבה ישלמו בעדו רק חלק.

ח. שמעוני: חמיכת סעד היא פחות או יותר ענין קבוע ולכן יש מקום לקבוע שמנכים עבור מי שמקבל חמיכה כזאת, אבל בקטיגוריות אחרות ההטבה היא זמנית: אדם מקבל עזרה לחודשיים-שלושה. אדם כזה לא כדאי להכניס לקטיגוריה של נכודי.

היו"ר ח. גרוסמן: לכן יש מקום לתקנות: מי יצטרך לשלם לבד; בעד מי יצטרכו לשלם ובאיזה אחוז.

ב.צ. קשת: האם אינך חושבת שאנחנו זקוקים להבהרה?

היו"ר ח. גרוסמן: בוודאי, אבל אפשר לסכם את הבעיה ולומר: (א) יש צורך להפריד; (ב) יש צורך למצוא נוסח שיחן ביטוי להפרדה בחישוב; (ג) יש להתאים את הנוסח לענין של מימון ממקורות חוץ - ענין שאותו צריך לברר באוצר.

ח. שמעוני: בהנחה שיש מימון חוץ אני מבקש או לאשר את ההסתחייגוח שלי, שלא לקבל את נוסח הסעיף כמח שהוא עכשיו, או לאשר אותו בנוסח שלא יותיר אפשרות להפלות בין אדם לאדם. אינני מחנגד להפליה בין קבוצה לקבוצה, אבל לפי נוסח זה יש פתח להפליה בין אדם לאדם ולזה אני מחנגד בכל חוקף.

היו"ר ח. גרוסמן: אני רוצה לדעת מה זה "סוג מסויים של אנשים"

ב.צ. קשת: לכן אני מבקש לקבל הבהרה נוספת.

י. בארי: אם מחנגדים לנוסח זה, הבהרה לא חועיל.

פ. שינמן: לפי נוסח זה יש שני אבות: לשכת הסעד ונוחן הטבה. עלינו לדעת מיהו נוחן הטבה.

היו"ר ח. גרוסמן: אני מבינה שחבר-הכנסת שמעוני מחנגד לכך שיקבעו סוגים אלא רוצה שייקבעו כללים, אבל בדרך כלל כשמחנקנים תקנות קובעות קצוות קטנות. איך תקנות שאינן קובעות קריטריונים.

מ. לויין:
כבר בישיבה הקודמת היתה התייחסות לכך שבתקנות לא יצהיף להחזרת הרוקיסטוג אלא צריכים להוקבע כללים. מאחר שהחוסף גם העניין של אישור ועדה השירותים הציבוריים של הכנסת יש פיקוח פרלמנטריוולא צריך להיות כל חשש לשירות לב של האדמיניסטרציה.

ח. שמעוני:
אינני יודע מי יישב בוועדה השירותים בעוד שנתיים. יסוד האפליה קיים והוא כפוי על פי חוק.

היו"ר ח. גרוסמן:
אולי נכניס את המלים "בהתאם לכללים"?

מ. לויין:
קרוב לוודאי שיש קטיגוריות ויש דברים שמוכרחים להגדיר אותם. אני מניח שכן יהיו סוגים.

פ. שינמן:
אבל איש משרד הסעד אומר שלא יהיו סוגים, לפי הסדר האיש שמצטט את עצמו לא יפסיד את שמו, משום שיוסיפו לו על החשלוים כדי שיוכל לשלם לבד; ואם לא יבטח את עצמו הם עצמם ינכו.

מ. לויין:
שמענו שיש חמיכה קבועה, יש חמיכה חלקית, יש הטבה, יש עזרה לתקופה קצרה. כלומר, לא די בכך שאומרים "נחמך סעד" - דבר שיצור פקעה של בעיות שאף אחד לא יוכל להתמודד אהן - אלא צריך להגדיר במה בדיוק מדובר, כי אחרת הציבור לא יידע וגם משרד הסעד לא יידע. ~~בנישלהד הצעה צריך לקבל הבטחה ממשרד הסעד-- שיעשה זאת חוך חיאות עם משרד האוצר - מה רוצים לכלול במסגרת החקנות.~~

היו"ר ח. גרוסמן:
לישיבה הבאה אבקש להביא לפנינו הצעה מוסכמת, חוך חיאות בין הגורמים: א) אם צריכות להיות חקנות; ב) איך לנסח אותן שחתיחסנה לכללים בכל הנוגע למבוטחים; ג) איך לתח ביטוי - אם אמנם צריך לתח ביטוי כזה - לכך שיש הבדלה בין נחמכי סעד לבין מקבלי הטבות סעד.

הישיבה ננעלה בשעה 14.45